

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 2. heinäkuuta 2026
(OR. en)

11490/26

Toimielinten välinen asia:
2026/0178 (NLE)

ENV 902
PECHE 281

EHDOTUS

Lähettiläs:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	2. heinäkuuta 2026
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2026) 333 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS kansainvälisen valaanpyyntikomission seuraavissa kolmessa kokouksessa ja niihin liittyvissä kokoustenvälisissä tapaamisissa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta sen toimivaltaan kuuluvissa asioissa

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2026) 333 final.

Liite: COM(2026) 333 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 2.7.2026
COM(2026) 333 final

2026/0178 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

**kansainvälisen valaanpyyntikomission seuraavissa kolmessa kokouksessa ja niihin
liittyvissä kokoustenvälisissä tapaamisissa Euroopan unionin puolesta otettavasta
kannasta sen toimivaltaan kuuluvissa asioissa**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN KOHDE

Tämä ehdotus koskee päätöstä, jossa vahvistetaan valaanpyynnin säätelyä koskevan kansainvälisen yleissopimuksen alaisen kansainvälisen valaanpyyntikomission (IWC)¹ (vuosina 2026, 2028 ja 2030 pidettävissä) seuraavissa kolmessa kokouksessa, mukaan lukien kokoustenväliset tapaamiset ja toimet, unionin puolesta otettava kanta, joka liittyy 1) yleissopimuksen säännöstöön tehtävien muutosten ja 2) IWC:n päätöslauselmien ja päätösten suunniteltuun hyväksymiseen.

2. EHDOTUKSEN TAUSTA

2.1. Valaanpyynnin säätelyä koskeva kansainvälinen yleissopimus

Valaanpyynnin säätelyä koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jäljempänä 'yleissopimus', tarkoituksena on varmistaa sekä valaiden suojelu että niiden kestävä hoito maailmanlaajuisella tasolla. Yleissopimus tuli voimaan 10. joulukuuta 1948.

Yleissopimus sisältää oikeudellisesti sitovan säännöston,² jossa määrätään, mitkä lajit ovat suojeltavia ja mitkä eivät ja millä vesillä valaanpyynti on sallittu ja millä kielletty (mukaan lukien rauhoitusalueet), sekä asetetaan saalisrajoitukset kaupalliselle ja elinkeinon liittyvälle valaanpyynnille. Yleissopimuksella säännellään myös valaanpyyntiä tieteellistä tutkimusta varten. Tältä osin yleissopimuksen säännöstö edellyttää, että sopimuspuolina olevat hallitukset toimittavat ehdotukset erikoisluviksi tiedekomitean tarkasteltaviksi ennen niiden myöntämistä. Erikoislupien myöntämisestä vastaavat yksittäiset maat.

Yleissopimuksen yhteydessä ja tässä ehdotuksessa kaikki viittaukset 'valaisiin' on ymmärrettävä viittauksiksi yleissopimuksen säännöston I jaksossa lueteltuihin lajeihin (kaikki hetulavalat ja kaskelotti³). Kaikki muut hammasvalaat, mukaan lukien delfiinit, pyöriäiset ja muut hammasvalaat, kuten pitkäeväpallopäät ja lyhyteväpallopäät, eivät kuulu säännöston soveltamisalaan.

Sen sijaan tässä ehdotuksessa viitataan termillä 'valaslajit' tarkoituksellisesti koko Cetacea-lahkoon⁴, myös pieniin valaisiin (delfiinit, pyöriäiset ja muut hammasvalaat). Näin voidaan ottaa huomioon unionin lainsäädännön tarjoama laajempi suoja ja se seikka, että IWC:n avustavissa elimissä, rahastoissa ja muissa aloitteissa käsitellään suojelu- ja hoitokysymyksiä, jotka koskevat kaikkia valaslajeja.

Lisäksi tässä ehdotuksessa käytetty termi 'valaanpyynti' noudattelee unionin lainsäädäntöä, erityisesti luontodirektiiviä⁵, jolla kielletään kaikkien valaslajien tahallinen häiritseminen, kiinniotto tai tappaminen.

¹ <https://archive.iwc.int/?r=3607>.

² <https://archive.iwc.int/?r=3606>.

³ Kaskelotti kuuluu hammasvalaisiin. Muita hammasvalaita ovat nokkavalas, pullonokkavalas, miekkavalas ja eväpallopää. Ks. yleissopimuksen säännöston tulkintaa koskeva kohta ("I. Interpretation").

⁴ Cetacea-lahkoon kuuluvat kaikki valaat, delfiinit ja pyöriäiset, ja se jakautuu, kuten edellä on mainittu, seuraaviin kahteen alalahkoon: hetula- ja hammasvalaat. Yhdessä nämä alalahkot kattavat yli 90 olemassa olevaa lajia, joita esiintyy valtamerissä eri puolilla maailmaa.

⁵ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Yleissopimuksen jäsenyys on rajattu hallituksille. Sen vuoksi Euroopan unionilla (EU) on yleissopimuksessa pelkästään tarkkailijan asema⁶. Tällä hetkellä EU:n jäsenvaltioista 24 on yleissopimuksen sopimuspuolia⁷.

2.2. Kansainvälinen valaanpyyntikomissio (IWC)

Kansainvälinen valaanpyyntikomissio (IWC), joka kokoontuu joka toinen vuosi, hallinnoi yleissopimuksen täytäntöönpanoa. Yleissopimuksen III artiklan 1 kohdassa määrätään, että IWC:n jäsenenä on yksi kunkin sopimuspuolena olevan hallituksen edustaja ja että jokaisella jäsenellä on yksi ääni. IWC:n perustehtäviin kuuluu kestävä hoito ja suojelu. Tätä varten se tekee muutoksia yleissopimuksen säännöstöön sopimuspuolina olevien hallitusten pyynnöstä. Yleissopimuksen V artiklassa tarkoitetut muutokset on hyväksyttävä IWC:n äänestävien jäsenten kolmen neljäsosan ääntenenemmistöllä (yleissopimuksen III artiklan 2 kohta). Muut päätökset tehdään IWC:n äänestävien jäsenten yksinkertaisella ääntenenemmistöllä (yleissopimuksen III artiklan 2 kohta).

2.3. Suunnitellut IWC:n säädökset

Ehdotettu neuvoston päätös koskee säädöksiä, jotka IWC:n on määrä hyväksyä (vuosina 2026, 2028 ja 2030 pidettävissä) seuraavissa kolmessa kokouksessaan ja niihin liittyvissä kokoustenvälisissä tapaamisissa, jäljempänä 'suunnitellut säädökset'. Kyseessä ovat seuraavat säädökset:

1. **Muutokset yleissopimuksen säännöstöön.** Muutokset sitovat oikeudellisesti sopimuspuolina olevia hallituksia 90 päivän kuluessa IWC:n sihteeristön⁸ antamasta ilmoituksesta. Ne voivat koskea kaupallisen valaanpyynnin moratorion säilyttämistä tai jatkamista, valaiden rauhoitusalueiden perustamista tai muuttamista taikka määräysten vahvistamista alkuperäisväestön elinkeinoon liittyvää valaanpyyntiä varten;
2. **IWC:n päätöslauselmat, suositukset ja päätökset,** jotka koskevat esimerkiksi suojelu- ja hyvinvointitoimenpiteiden hyväksymistä valaslajeja varten, säännösten määräysten täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa, tarkkailijoiden akkreditointia, kansalaisyhteiskunnan osallistumista ja hallinnoinnin uudistamista.

3. UNIONIN PUOLESTA OTETTAVA KANTA

3.1. Ehdotetun unionin puolesta otettavan kannan sisältö ja perustelut

3.1.1. Kaupallinen valaanpyynti, pienimuotoinen rannikkovalaanpyynti ja tieteellisiä lupia koskevat kriteerit

IWC sääntelee kaupallista valaanpyyntiä. Se päätti vuonna 1982, että kaikkien valaslajien

⁶ Yleissopimuksen muuttaminen siten, että myös EU:sta voisi tulla sen jäsen, edellyttäisi, että kaikki IWC:n jäsenet (sopimuspuolina olevat hallitukset) ratifioisivat asiaa koskevan pöytäkirjan. Komissio hyväksyi vuonna 1992 ehdotuksen, joka koskee neuvotteluita EU:n liittymisestä yleissopimukseen mutta jota neuvosto ei kuitenkaan ole edistänyt (draft Council Decision authorising the Commission to negotiate, on behalf of the Community, a protocol amending the international Convention on the Regulation of Whaling, Washington, 2. joulukuuta 1946, COM(92) 316).

⁷ Alankomaat, Belgia, Bulgaria, Espanja, Irlanti, Italia, Itävalta, Kroatia, Kypros, Liettua, Luxemburg, Portugali, Puola, Ranska, Romania, Ruotsi, Saksa, Slovakia, Slovenia, Suomi, Tanska, Tšekki, Unkari ja Viro.

⁸ Yleissopimuksen I artiklan 1 kohta yhdessä V artiklan 3 kohdan kanssa.

ja -kantojen kaupalliselle pyynnille olisi asetettava moratorio vuodesta 1986 alkaen⁹.

Unionin olisi kannatettava kaupalliselle valaanpyynnille asetetun moratorion säilyttämistä ja täysimääräistä täytäntöönpanoa. Moratorio on ollut lähes neljän vuosikymmenen ajan ehdottoman tärkeä valaskantojen suojelun kannalta. Se on myös edistänyt joidenkin kantojen elpymistä. Tiedetyt kannat ovat kuitenkin edelleen kriittisen pieniä, mikä johtuu muiden kuin valaanpyyntiin liittyvien uhkien kasvusta. Näitä uhkia ovat muun muassa kiinni jääminen pyydyksiin, aluksiin törmäminen, saastuminen (kuten vedenalainen melu ja muovit) ja elinympäristöjen heikentyminen. Näiden kantojen elpymisen kannalta on ratkaisevan tärkeää, että niitä suojataan kaupallisen valaanpyynnin aiheuttamalta lisäpaineelta.

Lisäksi unionin olisi vaadittava IWC:n tarkistetun hallintomenettelyn (Revised Management Procedure (RMP)) tiukkaa noudattamista IWC:n tieteellisen komitean suosituksen mukaisesti. Näin voidaan estää liian suuret saalismäärät. Islanti, Norja ja Japani, jotka asettavat saalisrajoituksensa itsenäisesti, väittävät, että niiden menetelmät valaanpyynnin saalisrajoitusten kestävän tason arvioimiseksi ovat linjassa IWC:n kehittämien menetelmien kanssa. Yhtäkään kyseisten maiden saalisrajoituksista ei kuitenkaan ole asetettu tai vahvistettu varovaisempaa linjaa noudattavan IWC:n tarkistetun hallintomenettelyn puitteissa.¹⁰

Tehokkailla kansallisilla välineillä olisi varmistettava, että moratoriosta johtuvia velvoitteita myös noudatetaan käytännössä. Unionin olisi sen vuoksi myös kannatettava ja edistettävä sitä, että sopimuspuolet ottavat käyttöön täydentäviä toimenpiteitä sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi. Näitä toimenpiteitä ovat muun muassa seuraavat:

- satamavaltioiden suorittama valvonta – kielletään saapuminen satamaan, saaliin purkaminen, polttoainetäydennys tai muut palvelut aluksilta, jotka harjoittavat kaupallista valaanpyyntiä, johon ei ole saatu IWC:n hyväksyntää,
- kansalliset kiellot – kielletään kansallisin säännöksin jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvia toimijoita osallistumasta moratorion vastaiseen kaupalliseen valaanpyyntiin tai tukemasta taikka rahoittamasta sitä.

Valaanpyynnin kannattajat korostavat usein, että kaupallista valaanpyyntiä koskeva moratorio on aiheuttanut kohtuuttomia ongelmia tietyille paikallisille rannikkoyhteisöille, jotka ovat riippuvaisia valaanpyynnistä ravitsemuksellisissa ja kulttuuritarkoituksissa. Japani on tällaisella väittämällä pyrkinyt saamaan IWC:n vakuuttuneeksi siitä, että pienimuotoinen rannikkovalaanpyynti¹¹ olisi tunnustettava. Tällainen tunnustaminen kuitenkin tosiasiallisesti poistaisi osan moratoriosta johtuvista velvoitteista. Lisäksi on esitetty ehdotuksia, joissa valaanpyynnin katsotaan olevan olennaisen tärkeä ruoka- ja ravitsemusturvan kannalta ja joissa siksi kannatetaan sitä, että IWC tunnustaisi valaat mahdolliseksi ravinnon lähteeksi.

EU:n olisi kannatettava näkemystä, jonka mukaan suojelutoimenpiteet, kuten moratorio,

⁹ Ks. yleissopimuksen säännösten 10 kohdan d alakohta ("moratorium on the taking, killing or treating of whales, except minke whales, by factory ships or whale catchers attached to factory ships") ja 10 kohdan e alakohta ("catch limits for the killing for commercial purposes of whales from all stocks for the 1986 coastal and the 1985/86 pelagic seasons and thereafter shall be zero").

¹⁰ Esimerkiksi helmikuussa 2025 IWC:n ohjausryhmä totesi, että IWC:n tiedekomitea ei ole yhtä mieltä Japanin kanssa tämän esittämistä väittämistä. IWC:n ohjausryhmän kokousraportti, 6. helmikuuta 2025, <https://archive.iwc.int/?r=22535>.

¹¹ Pienimuotoinen rannikkovalaanpyynti on yksi valaanpyynnin muoto, jossa pienet alukset pyytävät pieniä valaita (kuten lahtivalaita) päivämatkoilla kansallisilla vesillä kaupallisiin tarkoituksiin.

eivät uhkaa ruokaturvaa vaan takaavat meriekosysteemien kestävyysden pitkällä aikavälillä. Lisäksi ruokaturvaan liittyvät kysymykset kuuluvat YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön toimeksiantoon, ja valaiden tunnustaminen ravinnon lähteeksi IWC:n puitteissa merkitsisi huomattavaa muutosta kyseiseen toimeksiantoon. On ratkaisevan tärkeää säilyttää IWC:n toimien keskiössä valaskantojen hoito tavalla, joka tukee ekosysteemien terveyttä ja kestävyyttä. Ei ole mielekästä kannattaa kaupallista valaanpyyntiä ruokaturvan varjolla.

Tätä taustaa vasten unionin olisi vastustettava ehdotuksia, joilla otetaan käyttöön uusia valaanpyynnin muotoja, ja kannatettava valaanpyynnistä Etelämantereella 31. maaliskuuta 2014 annetussa Kansainvälisen tuomioistuimen tuomiossa¹² esitettyä päätelmää, jonka mukaan yleissopimus kattaa seuraavat kolme valaanpyynnin muotoa: kaupallinen valaanpyynti ja alkuperäisväestön elinkeinon liittyvä valaanpyynti (molemmat sisältyvät yleissopimuksen säännöstöön) sekä VIII artiklan mukainen erikoisluvallinen valaanpyynti. Näin estetään porsaanreiät kaupallisen valaanpyynnin kiellon osalta.

Kun on kyse erikoisluvallisesta valaanpyynnistä tai tieteellisessä tarkoituksessa harjoitettavasta valaanpyynnistä, unionin olisi pysyttävä tiukasti näkemyksessään, jonka mukaan VIII artiklalla (jolla sallitaan erikoisluvallinen valaanpyynti) ei voida perustella valaanpyyntiä, joka on ensisijaisesti kaupallista. Artiklan väärinkäyttö on vastoin moratorion henkeä ja IWC:n tahtoa, kuten useissa päätöslauselmissa on ilmaistu.

Jotta unioni voisi pitää erikoisluvallista valaanpyyntiä koskevia ehdotuksia oikeutettuina VIII artiklan nojalla, niiden on vastattava Kansainvälisen tuomioistuimen esittämiä huomioita. Tämä tarkoittaa sitä, että on noudatettava tiukasti päätöslauselmaa 2014-5¹³, joka koskee erityisluvallista valaanpyyntiä ja jossa vaaditaan seuraavien kahden kumulatiivisen edellytyksen täyttymistä ehtona erikoisluvan myöntämiselle: näytteenotto, joka edellyttää eläimen lopettamista, on luonteeltaan tieteellistä tutkimusta ('scientific research') ja tehdään ainoastaan kyseisen tutkimuksen tarkoituksia varten ('for the purposes of').

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että tiedekomitean on oltava vakuuttunut siitä, että sopimuspuoli, joka haluaa myöntää erikoislupia, i) on osoittanut, että hankkeen odotettu tulos on tieteellisen tutkimuksen tulos; ii) on tarkastellut huolellisesti, voitaisiinko tutkimuksen tavoite saavuttaa suorittamalla näytteenotto elävistä eläimistä; iii) on todennut, että tämä ei ole mahdollista; ja iv) on osoittanut, että ehdotetut näytteiden koot vastaavat pelkästään tieteellistä tarvetta eivätkä ole suurempia kuin mikä on kohtuullista tieteellisen tavoitteen saavuttamiseksi.

Yksikään niistä kolmesta valtiosta, joita valaanpyyntiä Etelämantereella koskeva tuomio sitoo (Australia, Japani, Uusi-Seelanti), ei ole koskaan pyytänyt revisiota tai tulkintaa tuomioistuimen antaman, IWC:n toimivaltaa koskevan päätelmän osalta. Vaikenemalla ne hyväksyvät hiljaisesti sen, että IWC on oikeutettu käymään keskusteluja erikoisluvallisesta valaanpyynnistä ja sääntelemään sitä. Unionin olisi sen vuoksi myös jatkossa kannatettava toimintatapoja, joilla taataan, että kaikkia erikoislupia käsitellään ennen niiden myöntämistä IWC:n tiedekomiteassa ja IWC:ssä itsessään ja että ne ovat näiden antamien suositusten mukaisia.

3.1.2. Eläinten suojelu ja hyvinvointi

Vuonna 2003 yleissopimuksen puitteissa perustettiin suojelukomitea, joka tekee

¹² Kansainvälisen tuomioistuimen tuomio, *Whaling in the Antarctic* (Australia v. Japan: New Zealand intervening), 2014, Reports of judgments, advisory opinions and orders, 229 ja 230 kohta, <https://www.icj-cij.org/sites/default/files/case-related/148/148-20140331-JUD-01-00-EN.pdf>.

¹³ <https://archive.iwc.int/pages/download.php?ref=3723&ext=pdf&alternative=2971&noattach=true&k=>.

tiedekomitean kanssa tiivistä yhteistyötä erilaisten valaisiin ja niiden elinympäristöihin kohdistuvien uhkien torjumiseksi. Vuonna 2016 annettiin strateginen suunnitelma (2016–2026)¹⁴, jota täydennettiin työsuunnitelmalla¹⁵, jossa yksilöidään valaslajeja koskevat ensisijaiset uhat (aluksiin törmääminen, merten roskaantuminen, sivusaaliit, ihmisen toiminnan aiheuttama melu, kemiallinen pilaantuminen ja ilmastonmuutos) ja ensisijaiset toimet (kestävä valaiden tarkkailu, suojele- ja hoitosuunnitelmat, rauhoitusalueet, datankeruu ja raportointi).

Osana vahvaa poliittista sitoutumistaan lajien suojeleun unionin olisi myös jatkossa kannatettava kaikkia ehdotuksia valaiden rauhoitusalueiksi¹⁶. Näiden ehdotusten hyväksyminen edellyttää säännösten muuttamista kolmen neljäsosan ääntenemmistöllä. Tämän enemmistön saavuttaminen puolestaan edellyttää aktiivisia alustavia keskusteluja sellaisten keskeisten valaanpyynnin kannattajien kanssa, jotka usein äänestävät tällaisia muutoksia vastaan. Näitä kannattajia ovat tahot, jotka ovat esittäneet vastalauseita ja varaumia, sekä laajemmin sellaisten valtioiden koalitio, jotka valaanpyynnin puolestapuhujat ovat mobilisoineet.

Unionin olisi myös kannustettava lisäämään läpinäkyvyyttä rauhoitusalueita koskevien ehdotusten suhteen. Säännösten määräykset, jotka koskevat rauhoitusalueita, sisältyvät tällä hetkellä säännösten III jaksoon ('Capture'). Unionin olisi rohkaistava IWC:tä siirtämään nämä määräykset omaan erilliseen jaksoonsa.

Lisäksi olisi kannatettava IWC:n ehdotuksia, joiden tarkoituksena on parantaa valaiden hyvinvointia. Eläinten hyvinvoinnin hyväksi tehtävässä työssä voidaan tarkastella muun muassa kiinni jäämistä pyydyksiin, aluksiin törmäämistä, valaiden tarkkailua, melusaastetta ja tappamis- ja eutanasiamenetelmien parantamista.

IWC:n tehtäväkenttään kuuluvat myös valaslajeissa esiintyvät taudit, erityisesti sellaiset, jotka voivat liittyä ihmisen toimintaan, ja sellaiset, jotka voivat levitä eläinten ja ihmisten välillä. Tällaiset taudit voivat aiheuttaa riskin valaanpyyntiä elinkeinona harjoittavalle alkuperäisväestölle, joka kuluttaa muusta kuin kaupallisesta pyynnistä peräisin olevia valastuotteita. Unionin olisi kannatettava keskustelujen käymistä tästä aiheesta, jos se on tieteellisesti perusteltua. IWC:n huomiot tästä kysymyksestä antavat lisäarvoa muiden foorumien työlle.

3.1.3. Alkuperäisväestön elinkeinoon liittyvä valaanpyynti

Alkuperäisväestön elinkeinoon liittyvä valaanpyynti on ollut kriittinen osa IWC:n sääntelykehystä siitä lähtien, kun se sisällytettiin yleissopimukseen. Alkuperäisväestön elinkeinoon liittyvään valaanpyyntiin ei sovelleta moratoriota, koska se ei ole kaupallista valaanpyyntiä. IWC on johdonmukaisesti suhtautunut elinkeinona harjoitettavaan pyyntiin joustavammin kuin kaupalliseen valaanpyyntiin. Tämän ansiosta alkuperäiskansat ovat voineet jatkaa valaanpyyntiä kulttuurisissa ja ravitsemuksellisissa tarkoituksissa, vaikka kaupallinen valaanpyynti on ollut rajoitettua tai kiellettyä.

Tavoitellessaan johdonmukaisempaa, pitkäaikaisempaa ja hallinnollisesti kevyempää toimintatapaa IWC hyväksyi vuonna 2018 uuden menetelmän alkuperäisväestön elinkeinoon

¹⁴ <https://archive.iwc.int/?r=22234>

¹⁵ <https://archive.iwc.int/pages/view.php?ref=19861&k=>

¹⁶ IWC:n nimeämiä rauhoitusalueita on tällä hetkellä kaksi: Intian valtameren rauhoitusalue ja Eteläisen valtameren rauhoitusalue. Kaupallinen valaanpyynti on kielletty näillä molemmilla. IWC:lle on viime vuosina toistuvasti ehdotettu Etelä-Atlantin nimeämistä rauhoitusalueeksi, mutta se ei ole tähän mennessä saavuttanut tarvittavaa kolmen neljäsosan ääntenemmistöä.

liittyvän valaanpyynnin kiintiöitä varten. Se päätti asettaa saalisrajoitukset, jotka ovat voimassa seitsemän vuotta ja jotka uusitaan automaattisesti kuuden vuoden välein, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Näitä edellytyksiä ovat i) tiedekomitean lausunto, jossa todetaan, että ehdotetut saalisrajoitukset eivät vahingoita valaskantoja; ii) vahvistus siitä, että muutoksia ei haeta tarveharkintaisesti; ja iii) että asianomainen maa, jossa alkuperäisväestö harjoittaa elinkeinon liittyvää valaanpyyntiä, on noudattanut hyväksyttyjä aikataulu- ja tietovaatimuksia. Jos nämä edellytykset täyttyvät, kiintiöt uusitaan automaattisesti ilman lisäneuvotteluja.¹⁷

Alkuperäiskansojen oikeuksien osalta unioni on jo pitkään edistänyt ihmisoikeuksien kunnioittamista kaikkialla maailmassa, ja sillä on käytössään monenlaisia alkuperäiskansojen kannalta merkityksellisiä politiikkatoimia¹⁸. Unioni on osallistunut aktiivisesti IWC:n keskusteluihin alkuperäisväestön elinkeinon liittyvästä valaanpyynnistä, kannattanut oikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa alkuperäiskansojen valaanpyyntitoimintaan, tukenut parannuksia saalisrajoitusten asettamisen prosessiin ja toimenpiteitä, joilla vahvistetaan alkuperäiskansojen osallistumista IWC:n päätöksentekoprosessiin. Unioni on myös ilmaissut tukensa ehdotetuille muutoksille IWC:n terminologiaan (mukaan lukien termin 'aborigines' korvaaminen termillä 'Indigenous Peoples').

Unioni edistää ihmisoikeuksia, myös alkuperäiskansojen oikeuksia. Se tunnustaa kuitenkin, että nämä oikeudet eivät ole absoluuttisia ja että niihin voidaan soveltaa kohtuullisia ja perusteltuja rajoituksia, erityisesti kun on kyse kestävyysnäkökohdista. Sen vuoksi unioni korostaa myös, että kaikkien alkuperäisväestön elinkeinon liittyvän valaanpyynnin osalta sovellettavien poikkeusten on oltava selkeästi perusteltuja, tiukasti ei-kaupallisia ja biologisesti kestäviä. Tieteellisen tiedon tarjoaminen alkuperäisväestön elinkeinon liittyvän valaanpyynnin saalisrajoitusten tueksi on linjassa IWC:n sen velvollisuuden kanssa, jonka mukaan on varmistettava kestävät valaanpyyntikäytännöt ja valaskantojen hoito maailmanlaajuisesti.

Tätä taustaa vasten unionin kantana olisi oltava tukea IWC:n vakiintuneen kehyksen, joka koskee alkuperäisväestön elinkeinon liittyvää valaanpyyntiä, täytäntöönpanon jatkamista, mukaan lukien vuonna 2018 hyväksytty kiintiöiden asettaminen seitsemäksi vuodeksi ja automaattinen uusimismekanismi, jos sovitut ehdot täyttyvät. Unionin olisi edelleen tuettava oikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon alkuperäiskansojen kulttuuriset ja ravitsemukselliset tarpeet. Samalla olisi varmistettava, että kaikki alkuperäisväestön elinkeinon liittyvän valaanpyynnin saalisrajoitukset ovat myös jatkossa tiukasti ei-kaupallisia, tieteellisesti perusteltuja ja biologisesti kestäviä. Unionin olisi myös edelleen tuettava toimenpiteitä, joilla pyritään lisäämään alkuperäiskansojen osallistumista IWC:n työhön ja päätöksentekoprosesseihin, sekä asianmukaisen terminologian käyttöä alkuperäiskansojen oikeuksia koskevien kansainvälisten standardien mukaisesti.

¹⁷ <https://iwc.int/management-and-conservation/whaling/aboriginal>.

¹⁸ EU kannatti Yhdistyneiden kansakuntien alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksen (UNGA 61/295) hyväksymistä YK:n yleiskokouksessa vuonna 2007 sekä alkuperäiskansojen maailmankonferenssin päätösasiakirjan (UNGA 69/2) hyväksymistä YK:n yleiskokouksen korkean tason täysistunnossa vuonna 2014. Molemmissa asiakirjoissa korostetaan alkuperäiskansojen oikeuksia resursseihin, joita ne ovat perinteisesti käyttäneet, sekä valtioiden tarvetta suojella näitä oikeuksia ja tehdä yhteistyötä alkuperäiskansojen kanssa ja kuulla niitä. Euroopan unionin neuvosto antoi 15. toukokuuta 2017 päätelmät (asiak. 8814/17), joissa se vahvisti tukensa alkuperäiskansojen oikeuksille ja totesi, että kyseistä poliittista kehystä voitaisiin soveltaa tehokkaammin monenvälisen yhteistyön puitteissa, erityisesti lisäämällä mahdollisuuksia vuoropuheluun ja kuulemiseen EU:n yhteistyön kaikilla tasoilla.

3.2. Johdonmukaisuus unionin muiden politiikkojen ja aloitteiden kanssa

Ehdotettu kanta on ulkoinen laajennus unionin ympäristösäännöstöön valaslajien osalta ja väline valtameridiplomatian vahvistamiseksi. Seuraava ei-tyhjentävä sääntelyvälineiden luettelo on erityisen tärkeä sen varmistamiseksi, että hallinnointi kansainvälisellä tasolla säilyy johdonmukaisena unionin tiukkojen valaidensuojeluvaatimusten kanssa:

- Luontodirektiivin¹⁹ liite IV kattaa kaikki valaslajit. Valaslajeja suojellaan tahalliset häiritsemiseltä, pyydystämiseltä tai tappamiselta EU:n vesillä. Ehdotetulla kannalla varmistetaan, että tätä suojelua ei heikennetä kansainvälisillä vesillä tai niiden lähivesillä.
- Vastustamalla kaupallista valaanpyyntiä EU pitää voimassa kieltonsa, joka koskee valastuotteiden kauppaa kaupallisiin tarkoituksiin ja perustuu luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kauppaa koskevaan asetukseen²⁰ sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevaan yleissopimukseen (CITES), jonka osapuolia unioni ja sen jäsenvaltiot ovat.
- IWC:n säilyttämistoimilla edistetään meriympäristön hyvää ympäristötilannetta koskevien tavoitteiden saavuttamista, valaiden kuolleisuus mukaan luettuna, ja ne on vahvistettu meristrategiapuitteidirektiivissä²¹.
- Luonnon ennallistamista koskevassa asetuksessa²² asetetaan oikeudellisesti sitova tavoite ennallistaa vähintään 20 prosenttia unionin merialueista vuoteen 2030 mennessä. Mikä ratkaisevinta, siinä veloitetaan ennallistamaan suojeltujen meriympäristön lajien, myös valaslajien, elinympäristöjä. IWC:ssä otettava EU:n kanta tukee suoraan näitä tavoitteita edistämällä sellaisten ulkoisten paineiden poistamista, jotka muutoin haittaisivat näiden ennallistettujen elinympäristöjen elpymistä (esimerkiksi melu ja kaupallinen pyynti).
- Unioni tunnustaa valaslajien keskeisen roolin ravinnekierrossa (”valaspumppu”) ja hiilen sitomisessa biomassaan (sininen hiili). Suojelemalla näitä ”eläviä hiilinieluja” valaanpyynnin ja ympäristön tilan heikkenemisen aiheuttamilta paineilta unionin kanta edistää luonnollista hiilensidontaa koskevia unionin tavoitteita sekä siten myös eurooppalaisen ilmastolain²³ mukaisia ilmastoneutraaliustavoitteita.

Lisäksi tässä yhteydessä on syytä panna merkille myös seuraavat aloitteet:

- Vuoteen 2030 ulottuvassa EU:n biodiversiteettistrategiassa²⁴ asetetaan EU:n merialueista oikeudellisen suojelun piiriin 30 prosenttia ja tiukan suojelun piiriin 10 prosenttia. Rauhoitusalueiden ja ekosysteemilähtöisten hallintatoimien tukeminen on linjassa näiden tavoitteiden kanssa.
- Unioni tukee IWC:n puitteissa pyrkimyksiä parantaa valaslajien hyvinvointia pyyntitoiminnan yhteydessä. Tätä varten muun muassa kehitetään ja käytetään sellaisia pyynti- ja tappamismenetelmiä, jotka aiheuttavat mahdollisimman vähän

¹⁹ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

²⁰ EYVL L 61, 3.3.1997, s. 1.

²¹ EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

²² EUVL L, 29.7.2024, s. 14 ja 18.

²³ EUVL L 243, 9.7.2021, s. 3 ja 5.

²⁴ COM (2020) 380 final, 20.5.2020, s. 4.

kärsimystä, kipua ja tuskaa ja nopeuttavat kuolemaa. Tämä lähestymistapa vastaa unionin laajempaa sitoumusta eläinten hyvinvointiin ja SEUT-sopimuksen 13 artiklaa, jonka mukaan eläimet ovat tuntevia olentoja. Näin ollen unioni edistää tiukimpien toteutettavissa olevien hyvinvointivaatimusten soveltamista sellaisen valaanpyyntitoiminnan yhteydessä, joka on sallittua IWC:n kehyksen puitteissa.

- Ottamalla IWC:ssä vakaan monivuotisen kannan unioni varmistaa, että sen valaslajeja koskevat kansainväliset sitoumukset ovat yhdenmukaisia eurooppalaisen valtamerisopimuksen²⁵ kokonaisvaltaisen lähestymistavan kanssa ja että ne ovat valmiita sisällytettäväksi tulevaan valtamerisäädökseen. IWC:ssä otettava unionin kanta toimii strategisena siltana kansainvälisen valtameridiplomatian ja ekosysteemilähtöisen hallinnoinnin välillä. Näin voidaan varmistaa, että valaslajien suojelua ei käsitellä pelkästään paikallisena suojelukysymyksenä vaan ratkaisevana osana maailmanlaajuisia valtameriterveyttä, ilmastokestävyyttä ja yhteisen merialueen sääntöpohjaista hallinnointia.
- Koska unioni ja sen jäsenvaltiot ovat osapuolia Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen alaisessa, merten biologisen monimuotoisuuden suojelua ja kestäväää käyttöä kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla koskevassa sopimuksessa, jäljempänä 'BBNJ-sopimus', unioni on sitoutunut edistämään monialaista yhteistyötä. Unionin toiminta valaiden rauhoitusalueiden hyväksi ja valaslajeihin kohdistuvien kumulatiivisten vaikutusten lieventäminen IWC:n puitteissa tarjoavat käytännön mekanismin BBNJ-kehyksen täytäntöönpanemiseksi. Näin varmistetaan, että IWC edistää aluelähtöisten hallinnointivälineiden maailmanlaajuisia verkostoa ja aavan meren biologisen monimuotoisuuden suojelua.
- Koska unioni ja sen jäsenvaltiot ovat osapuolia myös yleissopimuksessa muuttavien luonnonvaraisten eläinten suojelemisesta, unioni kiinnittää erityistä huomiota muuttavien valaslajien suojeluun niiden koko levinneisyysalueella. IWC:llä on keskeinen rooli muuttavien luonnonvaraisten eläinten suojelemista koskevan yleissopimuksen tavoitteiden edistäjänä. Se vauhdittaa koordinoituja kansainvälisiä toimia, joilla puututaan valaslajeihin kohdistuviin uhkiin, kuten elinympäristöjen heikkenemiseen, ihmisen toiminnasta aiheutuviin kumulatiivisiin vaikutuksiin ja muihin paineisiin, jotka vaikuttavat muuttaviin lajeihin kansallisilla lainkäyttöalueilla ja niiden ulkopuolella.
- Ehdotettu kanta voi myös edistää Kunmingin-Montrealin maailmanlaajuisen luonnon monimuotoisuuskehyksen mukaisten unionin velvoitteiden täyttämistä. Edistämällä suojeluvetoista agenda unioni tukee tavoitetta 3 (30x30-tavoite) valaiden rauhoitusalueiden nimeämisen ja tehokkaan hallinnoinnin kautta, sekä tavoitetta 4, joka edellyttää kiireellisiä toimia ihmisen aiheuttaman uhanalaisten lajien sukupuuton pysäyttämiseksi ja tällaisten lajien elpymisen vauhdittamiseksi. Koska sekä unioni että jäsenvaltiot ovat biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimussopimuksen osapuolia, IWC on edelleen ratkaisevan tärkeä foorumi näiden globaalien tavoitteiden muuntamiseksi käytännön toimenpiteiksi.

3.3. Yksinomainen ulkoinen toimivalta

Unionilla on SEUT-sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan nojalla yksinomainen toimivalta hyväksyä ehdotettu kanta. Tämän määräyksen mukaan unionilla on yksinomainen toimivalta tehdä kansainvälinen sopimus – tai hyväksyä säädöksiä tällaisella sopimuksella perustetussa

²⁵ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, Eurooppalainen valtamerisopimus, COM(2025) 281 final.

elimessä – siltä osin kuin kyseiset säädökset voivat vaikuttaa yhteisiin sääntöihin tai muuttaa niiden ulottuvuutta.

Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällainen vaikutusriski on olemassa silloin, kun kansainväliset sitoumukset kuuluvat alaan, jota jo suurelta osin säännellään unionin säännöillä²⁶. Asianlaista on juuri näin valaslaajien suojelun osalta. Unioni on jo luonut asiaa koskevan kattavan ja tiukan oikeudellisen kehyksen, kuten kohdassa 3.2 esitetään (ks. luettelo asiaankuuluvista sääntelyvälineistä).

Unionin säännöt muodostavat johdonmukaisen ja tiukan suojelujärjestelmän, joka ei jätä jäsenvaltioille mahdollisuutta hyväksyä poikkeavia standardeja. Koska IWC:n säädöksillä, kuten muutoksilla yleissopimuksen säännöstöön, säännellään juuri niitä toimia (pyynti, tappaminen ja kauppa), jotka unionin lainsäädännössä kielletään, kaikki näitä asioita koskevat kansainväliset päätökset kuuluvat väistämättä asianomaisten unionin sääntöjen soveltamisalaan. Tästä syystä unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on olemassa riski SEUT 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaikutuksesta²⁷. Kuten vakiintuneessa oikeuskäytännössä on jo vahvistettu²⁸, tässä yhteydessä ei ole merkitystä sillä, että IWC:n säädökset eivät ole ristiriidassa unionin oikeuden kanssa.

Koska suunniteltujen säädösten kohde kuuluu alaan, jonka unionin yhteiset säännöt suurelta osin kattavat, unionilla yksin on oikeus tehdä tällaisia sitoumuksia, mikä estää yksittäisiä jäsenvaltioita toimimasta tavalla, joka voisi muuttaa unionin suojajärjestelmän soveltamisalaa tai eheyttä.

3.4. Unionin kannan tarpeellisuus ja toivottavuus

Koska suunnitellut säädökset kuuluvat SEUT-sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan nojalla unionin yksinomaiseen toimivaltaan, on tarpeen vahvistaa näitä asioita koskeva unionin kanta.

Koska kaikki valaslaajit ovat laajasti vaeltavia lajeja, niiden suojelu on luonteeltaan rajatylittävä haaste, jota jäsenvaltiot eivät voi hallinnoida kansallisin toimin.

Koska unionilla on IWC:ssä pelkästään tarkkailijan asema, sen vaikutusvalta voidaan maksimoida vain, jos yleissopimuksen osapuolina olevat 24 jäsenvaltiota äänestävät yhtenäisenä ryhmänä.

Aiempien neuvoston päätösten (jotka hyväksyttiin 13. joulukuuta 2011²⁹ ja 20. joulukuuta 2017³⁰ komission ehdotusten³¹ perusteella) monivuotinen luonne ja niiden tarjoama vakaa poliittinen lähestymistapa mahdollistivat sen, että unioni ja sen jäsenvaltiot, jotka ovat

²⁶ Ks. esim. lausunto 3/15 (*Marrakeshin sopimus julkaistujen teosten saatavuuden helpottamisesta sokeiden, heikkonäköisten tai muulla tavoin lukemisesteisten hyväksi*), [EU:C:2017:114](#), 105 kohta.

²⁷ Lausunto 1/13 (vuoden 1980 Haagin yleissopimus), 14.10.2014, [ECLI:EU:C:2014:2303](#), 71 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

²⁸ Ks. esim. lausunto 3/15 (*Marrakeshin sopimus julkaistujen teosten saatavuuden helpottamisesta sokeiden, heikkonäköisten tai muulla tavoin lukemisesteisten hyväksi*), [EU:C:2017:114](#), 113 kohta.

²⁹ Neuvoston päätös, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011 (ST 17641 2011 COR 1), valaanpyynnin säätelyä koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen ja sen säännöstöön ehdotettuihin muutoksiin Euroopan unionin puolesta omaksuttavasta kannasta.

³⁰ Neuvoston päätös, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, Kansainvälisen valaanpyyntikomission kolmessa seuraavassa kokouksessa ja kokoustenvälisissä tapaamisissa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta sen toimivaltaan kuuluvissa asioissa (ST 14970 2017 INIT).

³¹ COM(2011) 495 final ja COM(2017) 463 final.

yleissopimuksen osapuolia, pystyivät osallistumaan ennakoivammin IWC:n asioihin, vastaamaan lyhyellä varoitusajalla EU:n ulkopuolisten maiden hallitusten pyyntöihin ja edistämään johdonmukaisesti suojelutuloksia. Tämän dynamiikan ja ennustettavuuden säilyttämiseksi tässä päätösehdotuksessa noudatetaan samaa usean istunnon lähestymistapaa ja esitetään unionin koordinoitu kanta IWC:n vuosina 2026, 2028 ja 2030 pidettäviä kokouksia varten.

4. OIKEUSPERUSTA

4.1. Menettelyllinen oikeusperusta

IWC on sopimuksella, tarkemmin sanottuna valaanpyynnin säätelyä koskevalla kansainvälisellä yleissopimuksella, perustettu elin.

Säädökset, jotka IWC:n on määrä antaa, ovat säädöksiä, jolla on oikeusvaikutuksia seuraavista syistä:

- **Muutoksilla yleissopimuksen säännöstöön** on oikeusvaikutuksia sopimuksen osapuolina oleviin jäsenvaltioihin, koska ne ovat sitovia kansainvälisen oikeuden nojalla yleissopimuksen I artiklan 1 kohdan mukaisesti (säännöstö on erottamaton osa yleissopimusta), luettuna yhdessä yleissopimuksen V artiklan 3 kohdan kanssa (määräykset säännöstöön tehtäviä muutoksia koskevasta menettelystä ja voimaantulosta), ellei jokin sopimuspuolena oleva hallitus esitä vastalauseita.
- **IWC:n päätöslauselmat, suositukset ja päätökset** ovat säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia. Kun on kyse päätöslauselmina hyväksytyistä yleissopimuksen VI artiklan mukaisista suosituksista, Kansainvälinen tuomioistuin on todennut valaanpyynnistä Etelämantereella 31. maaliskuuta 2014 antamassaan tuomiossa (Whaling in the Antarctic, Australia v. Japan; New Zealand intervening), että tällaiset päätöslauselmat eivät ole sitovia, mutta ne voivat olla merkityksellisiä yleissopimuksen tai sen säännösten tulkinnan kannalta, kun ne hyväksytään yksimielisesti (46 kohta). Kansainvälisen elimen säädös, joka ei ole oikeudellisesti sitova ja jossa vahvistetaan osapuolten myöhempi sopimus kansainvälisen sopimuksen oikeudellisesti sitovien sääntöjen tulkinnasta, on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu säädös, jolla on oikeusvaikutuksia. IWC:n työjärjestyksen J artiklan 3 kohdan perusteella päätöslauselmat hyväksytään yksimielisesti. Edellä esitetyn perusteella IWC:n kokouksissa hyväksytyt päätöslauselmat, joita tämä päätös koskee, voivat olla säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia. Päätösten osalta IWC:n työjärjestyksen E artiklasta seuraa, että 'päätöksellä' tarkoitetaan useampia säädöksiä, mukaan lukien työjärjestyksen J artiklassa mainitut säädökset. Tässä yhteydessä on kyse muutoksista yleissopimuksen säännöstöihin, VI artiklan mukaisista suosituksista ja päätöslauselmista sekä muista päätöksistä ('other decisions'). Tästä seuraa, että IWC:n päätökset ovat osittain oikeudellisesti sitovia ja osittain edellä mainittujen päätöslauselmia koskevien perustelujen kattamia. Tästä näkökulmasta katsottuna IWC:n kokouksissa hyväksyttävät päätöslauselmat, joita tämä päätös koskee, voivat olla säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia.

Suunnitelluilla säädöksillä ei täydennetä eikä muuteta yleissopimuksen institutionaalisia rakenteita.

Sen vuoksi ehdotetun päätöksen menettelyllinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohta.

4.2. Aineellinen oikeusperusta

Suunniteltujen säädösten pääasiallinen tavoite ja sisältö IWC:n yhteydessä liittyvät ympäristönsuojeluun, erityisesti i) tehokkaan kansainvälisen sääntelykehityksen varmistamiseen valaiden suojelua ja hoitoa varten, ii) kaikkien valaslajien suojelun tason merkittävän parantumisen takaamiseen; ja iii) kaiken IWC:n jäsenten harjoittaman valaanpyynnin saattamiseen IWC:n valvontaan. Sen vuoksi ehdotetun päätöksen aineellinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohta.

Tämä aineellista oikeusperustaa koskeva ehdotus ei rajoita EU:n yksinomaista toimivaltaa meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisen alalla perussopimuksen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdan sekä 38 ja 43 artiklan ja liitteen I määräysten mukaisesti ja siten kaikkien yhteisen kalastuspolitiikan³² piiriin kuuluvien elollisten vesiluonnonvarojen osalta. Tämä ei muodosta ennakkotapausta mahdollisille tuleville neuvotteluille yhteisen kalastuspolitiikan piiriin kuuluvien elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja hoidosta.

4.3. Pöytäkirja

Ehdotetun päätöksen oikeusperustana tulisi olla SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohta yhdessä SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan kanssa.

5. SUUNNITELLUN SÄÄDÖKSEN JULKAISEMINEN

Koska IWC:n säädöksiin voi sisältyä yleissopimuksen säännöstöön tehtäviä muutoksia, jotka ovat kansainvälisen oikeuden nojalla sitovia, on aiheellista julkaista ne *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* sen jälkeen, kun ne on hyväksytty.

³² EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

kansainvälisen valaanpyyntikomission seuraavissa kolmessa kokouksessa ja niihin liittyvissä kokoustenvälisissä tapaamisissa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta sen toimivaltaan kuuluvissa asioissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valaanpyynnin säätelyä koskeva kansainvälinen yleissopimus, jäljempänä 'yleissopimus', tuli voimaan 10 päivänä joulukuuta 1948.
- (2) Yleissopimuksen III artiklan 2 kohdan ja V artiklan nojalla kansainvälinen valaanpyyntikomissio, jäljempänä 'IWC', voi hyväksyä päätöksiä, myös muutoksia yleissopimuksen säännöstöön. Yleissopimuksen VI artiklan mukaan IWC voi antaa suosituksia. IWC:n työjärjestyksen E ja J artiklassa täsmennetään, että IWC voi antaa myös päätöslauselmia ja muita päätöksiä.
- (3) IWC:n odotetaan 70., 71. ja 72. kokouksessaan (vuosina 2026, 2028 ja 2030) sekä niihin liittyvissä kokoustenvälisissä tapaamisissa käsittelevän ja mahdollisesti hyväksyvän muutoksia yleissopimuksen säännöstöön sekä erilaisia päätöslauselmia, suosituksia ja päätöksiä. Nämä säädökset voivat koskea kaupallisen, tieteellisen tutkimuksen tarkoituksessa tehtävän ja alkuperäisväestön elinkeinoon liittyvän valaanpyynnin säätelyä, valaiden rauhoitusalueiden perustamista ja hallinnointia sekä valaslajien suojele- ja hyvinvointitoimenpiteiden käyttöönottoa.
- (4) Jos suunnitellut IWC:n säädökset hyväksytään, niillä on oikeusvaikutuksia niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat yleissopimuksen osapuolia.
- (5) Unioni on luonut kattavan oikeudellisen kehyksen kaikkien valaslajien suojelemiseksi. IWC:ssä otettavan unionin kannan olisi noudatettava tavoitetta varmistaa valaslajien suojelun korkea taso unionin ympäristösäännösten ja sen kansainvälisten sitoumusten mukaisesti. Tämän kannan olisi heijastettava eurooppalaisen valtamerisopimuksen strategisia prioriteetteja, ja siinä olisi tunnustettava terveiden valaskantojen keskeinen rooli luonnollisen hiilensitomisen kannalta. Samalla olisi edistettävä tiukimpia eläinten hyvinvointia koskevia vaatimuksia SEUT-sopimuksen 13 artiklan mukaisesti. Kyseisessä artiklassa todetaan, että eläimet ovat tuntevia olentoja. Sen vuoksi on unionin edun mukaista edistää vastaavia suojatoimia maailmanlaajuisesti, myös IWC:n puitteissa, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus unionin politiikkojen kanssa ja estää unionin normien heikkeneminen.
- (6) Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa IWC:ssä unionin puolesta otettava kanta yleissopimuksen säännösten muutoksiin ja suunniteltuihin IWC:n päätöslauselmiin ja

päätöksiin, jotka koskevat kaupallisen, tieteellisen tutkimuksen tarkoituksessa tehtävän ja alkuperäisväestön elinkeinoon liittyvän valaanpyynnin säätelyä, valaiden rauhoitusalueiden perustamista ja hallinnointia sekä valaslajien suojelu- ja hyvinvointitoimenpiteiden käyttöönottoa.

- (7) Unionin kannan esittävät ne jäsenvaltiot, jotka ovat edustettuina IWC:ssä, toimien yhdessä unionin edun mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kansainvälisen valaanpyyntikomission 70., 71. ja 72. kokouksessa ja niihin liittyvissä kokoustenvälisissä tapaamisissa unionin puolesta otettava kanta esitetään tämän päätöksen liitteessä.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitetun kannan esittävät ne jäsenvaltiot, jotka ovat edustettuina IWC:ssä, toimien yhdessä unionin edun mukaisesti.

3 artikla

Vähäisistä teknisistä muutoksista liitteessä esitettyyn kantaan voidaan sopia ilman uutta neuvoston päätöstä.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sinä päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*